

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania poniesionymi przez Castelnou Energia S.L.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skarżąca podnosi osiem zarzutów.

- Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, 27.3.1999, s. 1) ze względu na fakt, że wydanie decyzji nie było poprzedzone wszczęciem formalnego postępowania wyjaśniającego, pomimo istnienia poważnych wątpliwości dotyczących jej zgodności.
- Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 106 ust. 2 TFUE, art. 107 TFUE w związku z art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 ust. 4 nr 659/1999 ze względu na to, że Komisja dokonała niepełnej analizy środka, ponieważ nie zbadała zgodności rozpatrywanego środka, który składa się z trzech różnych elementów (tzn. rekompensaty finansowej dla producentów energii elektrycznej, mechanizmu preferencyjnego wejścia i zobowiązania do zakupu krajowego węgla), jako całości.
- Zarzut trzeci dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia zawartego w art. 296 TFUE z uwagi na fakt, że Komisja nie wyjaśniła powodów, które sprawiły, że nie dokonała analizy zgodności wszystkich elementów środka.
- Zarzut czwarty dotyczy naruszenia ogólnych zasad prawa do obrony i dobrej administracji, które powinny cechować postępowanie administracyjne ze względu na to, że Castelnou została pozbawiona możliwości podniesienia swych argumentów w ramach formalnego postępowania wyjaśniającego, które Komisja powinna była wszcząć.
- Zarzut piąty dotyczy naruszenia art. 106 ust. 2 TFUE, wspólnotowych ram dotyczących pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (Dz.U. C 297, 29.11.2005, s. 4), jak również art. 11 ust. 4 dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE (Dz.U. L 176, 15.7.2003, s. 37), ze względu na to, że (i) środek nie jest uzasadniony istnieniem zagrożenia dostaw energii elektrycznej, które, jak twierdzi Komisja, spowodowałoby konieczność świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym i (ii) nawet gdyby istniało zagrożenie dla dostaw energii elektrycznej (quod non), środek jest w każdym razie nieproporcjonalny do celu zapewnienia dostaw energii elektrycznej a zatem bezprawny.

— Zarzut szósty dotyczy nadużycia władzy przez Komisję ze względu na to, że, nawet jeżeli występują obiektywne, właściwe i spójne przesłanki wskazujące na fakt, że środek nie jest przeznaczony do zapewnienia dostaw energii elektrycznej, lecz do utrzymania przemysłu górniczego, Komisja oparła decyzję o zgodności środka na względzie, co do którego miała świadomość, że nie był prawdziwy wydając w ten sposób decyzję z innych względów niż te, które zostały podane.

— Zarzut siódmy dotyczy bezprawności zaskarżonej decyzji, ze względu na to, że jej wydanie powoduje naruszenie przez Komisję postanowień TFUE, które zapewniają swobodny przepływ towarów (art. 28 i 34 TFUE) i swobodę przedsiębiorczości (art. 49 TFUE).

— Zarzut ósmy dotyczy naruszenia prawa popełnionego przez Komisję, ze względu na to, że zatwierdzenie środka narusza niektóre przepisy prawa wtórnego Unii, tzn.: dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, 25.10.2003, s. 32), zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. (Dz.U. L 140, 5.6.2009, s. 63); dyrektywę 2005/89/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczącą działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych (Dz.U. L 33, 4.2.2006, s. 22); oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz.U. L 205, 2.8.2002, s. 1).

Postanowienie Sądu z dnia 25 stycznia 2011 r. — Basell Polyolefine przeciwko Komisji

(Sprawa T-399/07) ⁽¹⁾

(2011/C 80/60)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 315 z 22.12.2007.